

орудія, чрезъ кои-то да можемъ логически да изразимъ всяко едножелаемо съединеніе на мисли-тѣ си.

Правила-та, спорядъ които се съединяватъ отдѣлни-тѣ умозаключенія помежду си, сѣ слѣдующи-тѣ. — Когато нѣколко отдѣлни умозаключенія трѣба да се поставятъ въ взаимно отношеніе, въ форма-та сирѣчь на сужденія, то често се случява че:

Правило 1) Или подлежаще-то не е възможно да се приведе въ непосредственнѣхъ связь съ средній терминъ; (а извѣстно че въ едно умозаключеніе термини-тѣ сѣ само три) спорядъ дѣто обьемъ-тѣ му е твѣрдѣ тѣсенъ, сравнително съ обьемъ-тѣ послѣдняго (сред. термина), или че:

Правило 2) Зказуемо-то не бива да се отнесе непосредственно къмъ средній терминъ; понеже оно се показва твѣрдѣ отдалечено отъ него съ бѣлягъ-тѣ си. Въ такива случаи разумъ-тѣ трѣба — или отъ подлежаще-то, или отъ сказуемо-то да преминава къмъ средній терминъ чрезъ нѣколко посредственны понятія. —

1) За да обьясимъ: какъ се съединяватъ отдѣлни-тѣ умозаключенія спорядъ пѣрвый случай, да зжмнемъ за примѣръ основаніе-то на единъ силлогизмъ: „Всичко що е Божественно безсмѣртно е“ и да кажемъ че трѣба да се извади отъ него заключеніе-то относително за „человѣческѣ-тѣ душѣ.“ Тукъ е очевидно какъ человѣческа-та душа не може да се подведе непосредственно подъ понятіе-то „Божественъ“ слѣдователно при само-то посредствіе на средній тойзи терминъ не може да се назове *безсмѣртна*. А за да можемъ да намѣремъ отношеніе-то между подлежаще-то „человѣческа-та душа“ и средній терминъ „Божественъ“: трѣба да подведемъ подъ понятіе-то „Божественъ“ нѣколко други понятія, които да посредствуватъ между „Божественъ“ и „человѣческѣ-тѣ душѣ“ и да видимъ не ще ли влѣзе